

FEDERACJA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO, SZKLARSKIEGO I CERAMICZNEGO W POLSCE

CZŁONEK OGÓLNOPOLSKIEGO POROZUMIENIA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

40-087 KATOWICE, ul. Sokolska 80 Tel.: 32/258-71-20

e-mail: FederacjaChemikow@interia.pl strona internetowa: <http://www.fzzchemikow.com.pl>

Konto Bankowe: PKO BP II/o Katowice Nr 10 1020 2313 0000 3102 0161 6846

Katowice, dnia 22 lipca 2024 r.

SEKCJE KRAJOWE:

- * PRZEM. FARB I LAKIERÓW,
OBRONNEGO TWORZYW
SZTUCZNYCH I WŁÓKIEN
CHEMICZNYCH
- * PRZEM. GUMOWEGO
I PAPIERNICZEGO
- * PRZEM. NAWOZOWEGO
- * PRZEM. ORGANICZNEGO
I NIEORGANICZNEGO
- * PRZEM. SZKLARSKIEGO
CERAMICZNEGO
I POZOSTALE

L.dz.57 /2024

**Pan
Piotr Ostrowski
Przewodniczący
Ogólnopolskiego Porozumienia
Związków Zawodowych**

Działając w imieniu Federacji Związków Zawodowych Przemysłu Chemicznego, Szklarskiego i Ceramicznego w Polsce (dalej Federacja), jako jej Przewodniczący, zwracam się o podjęcie działań w sprawie nowelizacji Kodeksu Pracy w zakresie przepisów dotyczących udzielania urlopów w częściach.

Niniejsze wystąpienie jest spowodowane wnioskami organizacji zrzeszonych przez Federację, które coraz częściej spotykają się w zakładach pracy z problemami związanymi ze stosowaniem art. 162 Kodeksu Pracy. Przepis ten stanowi, że *Na wniosek pracownika urlop może być podzielony na części. W takim jednak przypadku co najmniej jedna część wypoczynku powinna trwać nie mniej niż 14 kolejnych dni kalendarzowych.*

Powyższy przepis został ustalony w cytowanym powyżej brzmieniu ustawą z dnia 2.02.1996 r. (Dz.U. Nr 24, poz. 110), która weszła w życie 1.01.1997 r. Określenie minimalnego czasu trwania co najmniej jednej części urlopu powodowane było tym, aby możliwe było spełnieniu celu urlopu wypoczynkowego. Celem tym jest regeneracja sił pracownika po dłuższym okresie świadczenia pracy. Podział urlopu na części jest ograniczony warunkiem – jedna 14-dniowa części urlopu jest niepodzielna, co ma zapobiegać nadmiernemu rozdrabnianiu urlopów. Okres 14 dni liczy się jako kolejno po sobie następujące dni kalendarzowe, a więc zalicza się tu poza dniami roboczymi również niedziele, święta i dni wolne od pracy wynikające z rozkładu czasu pracy w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy.

SANATORIUM
UZDROWISKOWE
CHEMIK Sp. z o.o

ul. Wojska Polskiego 17
57-340 DUSZNIKI-ZDRÓJ
Tel. Sekret. (74) 86 - 69 - 209
Tel. Recep. (74) 86 - 69 - 475
Fax. (74) 86 - 69 - 209

www.chemikduszniki.pl

Przyczyną powyższego brzmienia komentowanego przepisu jest art. 8 ust. 2 Konwencji MOP Nr 132 z 1970 r. dotyczącej corocznych płatnych urlopów. Przepisy te były ustalane w innych realiach gospodarczych oraz geopolitycznych.

Aktualnie przepis art. 162 Kodeksu Pracy nie spełnia swojego zadania. Od czasu jego uchwalenia zmieniły się nawyki dotyczące wykorzystywania urlopów przez pracowników. Obecnie 54% Polaków planuje urlopy krótszy niż jeden tydzień (źródło: Polacy Na Wakacjach, Internet: https://pollster.pl/case_study/polacy_na_wakacjach, dostęp: 22.07.2024 r.). Pracownicy często zainteresowani są krótkimi wyjazdami, które nie są planowane z wyprzedzeniem. Polacy również coraz chętniej decydują się na spędzanie urlopów poza granicami naszego kraju, korzystając z biur podróży lub organizując wyjazdy samodzielnie. Większa mobilność oraz promocje typu „last miniut” zmieniły nasze zwyczaje i coraz mniej osób decyduje się na urlopy dwutygodniowe lub dłuższe. Polacy coraz chętniej przekładają dwutygodniowy wypoczynek na kilka wyjazdów w roku. Takie formy wypoczynku również realizują cel jakim jest regeneracja sił pracownika. Co więcej kilka wypoczynków w roku pozwala na częstszą ich regenerację.

O problemach ze stosowaniem ww. przepisu świadczą stanowiska Głównego Inspektora Pracy dotyczące udzielania urlopów wypoczynkowych na okres krótszy niż 14 dni. Z pierwszej interpretacji przepisów i ich wykładni przez PIP wynika, że w sytuacji, kiedy pracodawca nie udzieli pracownikowi urlopu na co najmniej 14 dni popełnia on wykroczenia. Z uwagi na problemy związane ze stosowaniem ww. przepisu w praktyce oraz konsekwencjami ww. wykładni dla pracodawców Departament Prawny Głównego Inspektoratu Pracy zmodyfikował ww. stanowisko, iż *„nieudzielenie pracownikowi co najmniej jednej części wypoczynku obejmującej co najmniej 14 kolejnych dni kalendarzowych stanowi wykroczenie z art. 282 § 1 pkt 2 Kodeksu pracy”*, poprzez wskazanie, że *„wykroczenie z art. 282 § 1 pkt 2 Kodeksu pracy stanowi nieudzielenie przysługującego pracownikowi urlopu wypoczynkowego lub bezpodstawne obniżenie wymiar tego urlopu”*. **Zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym w literaturze prawniczej i akceptowanym przez Państwową Inspekcję Pracy „nadmierne rozdrobnienie urlopu udzielanego na wniosek pracownika nie stanowi wykroczenia przeciwko jego prawom”, jest jednak sprzeczne z treścią art. 162 Kodeksu pracy, który wprost wskazuje, iż „(...) co najmniej jedna część wypoczynku powinna trwać nie mniej niż 14 kolejnych dni kalendarzowych”**.

Analiza stanowiska Inspekcji Pracy pokazuje, że art. 162 Kodeksu Pracy w praktyce nie jest stosowany. Pracodawcy z uwagi na brak wniosków pracowników, mają trudności z udzielaniem urlopów obejmujących okres 14 dni. Problemy z interpretacją tego przepisu oraz obawa przed nałożeniem na pracodawców grzywny, sztucznie wymusza udzielanie urlopów 14 dniowych, co budzi sprzeciw pracowników.

Branie częstszych, ale krótszych urlopów i w konsekwencji brak jednego co najmniej 14 dniowego urlopu, jest zjawiskiem powszechnym i pożądanym przez pracowników. Przepisy Kodeksu Pracy powinny odpowiadać zmieniającym się zwyczajom konsumpcyjnym Polaków. Decydowanie

przez pracowników o sposobach wykorzystania wyczynku nie powinno rodzić ryzyka dla pracodawców polegającego na otrzymaniu kary grzywny. Skoro w obecnych czasach pracownicy wolą wypoczywać i korzystać z prawa do urlopu wypoczynkowego w innym wymiarze, czyli brać urlop częściowy (np. kilkudniowy) ale wielokrotnie, to przepisy powinny im to umożliwić.

Mając na uwadze powyższą argumentację zwracam się o podjęcie działań w celu zmiany art. 162 Kodeksu Pracy w ten sposób, aby niepodzielna część urlopu obejmowała 7 dni kalendarzowych. W ślad za powyższą zmianą powinna iść zmiana art. 3 ust. 5 ustawy zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. Przepis ten określa warunek wypłaty świadczenia urlopowego, tj. uzależnia wypłatę tego świadczenia od wykorzystania w danym roku kalendarzowym urlopu wypoczynkowego w wymiarze co najmniej 14 kolejnych dni kalendarzowych. Wraz ze zmianą art. 162 Kodeksu Pracy wymiar z art. 3 ust. 5 ustawy zakładowym funduszu świadczeń socjalnych również powinien zostać obniżony do 7 kolejnych dni kalendarzowych.

Z wyrazami szacunku
PRZEWODNICZĄCY
Federacji Zw. Zaw. Przem. Chem. Szklar.
i Ceram. W Polsce
Krajewski
Andrzej Krajewski